

Sygn. akt II CZ 16/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. B.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2012 r.,

wydanym w sprawie z powództwa M. B. i E. B., którego następcami prawnymi w

sprawie ze skargi o wznowienie postępowania są: M. B. i A. B. – K.

przeciwko A. K.

o odwołanie darowizny,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 czerwca 2013 r.,

zażalenia M. B.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 sierpnia 2012 r.,

oddala zażalenie i przyznaje pełnomocnikowi skarżącej - adw. P. N. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł podwyższoną o podatek VAT - tytułem pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 r. Sąd Apelacyjny, powołując jako podstawę art. 410 § 1 k.p.c., odrzucił skargę powódki o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 7 marca 2012 r. Wyrok zapadł w sprawie z powództwa skarżącej i jej męża (w którego miejsce wstąpili obecnie spadkobiercy – powódka i A. B. – K.) przeciwko pozwanemu A. K. o zwrot przedmiotu darowizny po jej odwołaniu. Sąd ocenił, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie. Skarżąca powołała wprawdzie podstawę z art. 403 § 2 k.p.c., jednak w jej uzasadnieniu wskazała - jako nowe - fakty, które miały miejsce w 2011 r. i były skarżącej znane w toku postępowania, którego wznowienia się domaga. Tymczasem podstawę z art. 403 § 2 k.p.c. uzasadniają tylko takie fakty i środki dowodowe, których nie można było powołać w poprzednim postępowaniu, ponieważ nie były stronie znane i były dla niej „nieujawnialne”.

Powódka w zażaleniu zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na niedostatecznym zbadaniu, czy przesłanki wznowienia rzeczywiście istniały, w szczególności pominięciu faktu podrabiania przez pozwanego podpisów męża powódki na umowach z PTK C./.../, o czym powódka dowiedziała się z aktu oskarżenia otrzymanego po wydaniu prawomocnego wyroku z 7 marca 2012 r.

We wnioskach powódka domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia kosztów pomocy udzielonej powódce z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazywana w zażaleniu okoliczność uzyskania się przez skarżącą informacji o wniesieniu aktu oskarżenia przeciwko pozwanemu nie może być uznana za miarodajną datę dowiedzenia się o czynach popełnionych przez pozwanego na szkodę jej zmarłego męża i stanowiących podstawę oskarżenia, skoro już w piśmie z dnia 18 lipca 2012 r. napisała, że fakt ich dokonania ujawniony

został w połowie 2011 r., powtarzając w ten sposób dane zawarte w uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania. W obydwu pismach nie został sprecyzowany charakter czynów pozwanego, wobec czego Sąd Apelacyjny nie mógł ich zindywidualizować w uzasadnieniu. Ujął je więc zbiorczo jako okoliczności mające świadczyć o rażącej niewdzięczności pozwanego wobec darczyńców, znane skarżącej i jej mężowi już w czasie trwania postępowania, którego wznowienia dotyczy skarga. O tym, że chodzi o te same fakty świadczy sygnatura sprawy karnej powołana w skardze i wskazana w zażaleniu. Zarzut, na którym oparte zostało zażalenie nie był więc uzasadniony, co powodowało konieczność oddalenia zażalenia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Postanowienie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu uzasadnia § 2, § 6 ust. 6, § 13 ust. 2 pkt 2 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).